

SUY NGHĨ VỀ VAI TRÒ NGƯỜI PHỤ NỮ CÔNG GIÁO VN TẠI MỸ

Cách đây ít lâu, khi được yêu cầu góp ý trong một buổi họp của các bạn công giáo nữ, thuộc phong trào Kitô Học Ngắn Ngày của Giáo Phận San Jose về đề tài *Vai Trò Người Phụ Nữ Công Giáo VN Tại Mỹ*, tôi cảm thấy vừa hân hạnh vừa lúng túng, vì: (1) nam giới mà nói chuyện nữ giới là uống thuốc liều vì biết gì mà nói, (2) trong thời đại tin học cái hồ ngăn cách giữa già và trẻ quá lớn nên khó lòng mà họp cho được (3) và phong trào nữ quyền trên đất Mỹ hiện đang trong giai đoạn cam go. Sây chân thì còn chữa được chứ sây miệng thì chạy đâu cho thoát!

Tuy nhiên thánh Phaolô nói trước mặt Chúa thì Không còn Do-thái hay Hy-lạp, nô lệ hay tự do, đàn ông hay đàn bà; nhưng tất cả chỉ là một trong Đức Ki-tô (Gal. 3: 28) nên tôi thấy bớt sợ vì không phải bàn về khoa sản phụ hoặc chuyện tâm tình Chị em phụ nữ, mà chỉ nói chuyện trách nhiệm và bổn phận thiêng liêng của người tín hữu (của cả hai phái) thôi. Vì vậy, đây là sự đóng góp nhỏ bé của riêng tôi vào một đề tài hết sức tế nhị, quan trọng và to lớn này... Còn chuyện tuổi tác thì không thành vấn đề vì tôi cũng đã có một thời ở tuổi 18 đôi mươi rồi. Cũng đã từng có những giấc mơ táo bạo, ngô nghê. Cũng đã có lúc tâm hồn nổi loạn chống đối, cũng những tham vọng - tuy tên gọi có khác - nhưng đại khái thì cũng vu vơ, đại dột như nhau. Nhưng đó là mặt tăng như mặt nước nóng khi mặt trời chiếu sáng, và lạnh khi màn đêm buông xuống. Còn ở đáy tầng thì nước vẫn giữ nguyên một nhiệt độ vì vậy chúng ta - dù nam hay nữ - đều như nhau cả. Khi tới tuổi trưởng thành thì con người bất cứ thời đại nào cũng đều đặt những câu hỏi như nhau: tôi từ đâu đến, tôi đi đâu, tôi sống để làm gì, sau khi chết còn có cái gì nữa, v.v... Thế hệ nào cũng cố tìm cho mình một câu trả lời. Và rồi hàng bao nhiêu học thuyết ra đời, hàng bao nhiêu thí nghiệm, hàng bao nhiêu chế độ, rốt cuộc bất hạnh cứ chồng chất lên mãi và con người vẫn phải khuất phục trước một quyền lực bí mật khôn lường.

Thánh Augustinô sau một thời truy lục sóng gió đã thốt lên: “Lạy Chúa! Chúa đã tạo dựng chúng con cho Chúa, và tâm hồn chúng con sẽ luôn lo lắng bất an cho đến khi được nghỉ an trong Chúa!” Vậy nếu có điều sơ xuất là do sự dốt nát của tôi chứ không liên hệ gì đến phái tính, tuổi tác hoặc quan niệm chính trị, xin quý vị niệm tình tha thứ - do đó tôi tin chắc rằng dù nam hay nữ, chúng ta có thể đồng ý với nhau về nhiều / nếu không nói là tất cả mọi vấn đề vì chúng ta đều đứng chung một lập trường và cùng chiến đấu trên một mặt trận!

Tông Huấn Vui Mừng và Hy Vọng, Vatican II (# 38 - 39) viết “Bất cứ ai đã chịu phép rửa đều là “môn đệ của Chúa” và mỗi người - tùy theo cách thức riêng của họ - phải sẵn sàng thực hiện điều mà Giáo Hội được mời gọi là thờ phượng và dâng của lễ lên Chúa, tiếp nhận và truyền đạt lời Chúa, phục vụ và xây dựng vương quốc của Ngài. Cũng đừng ai nghĩ rằng sự đóng góp của mình quá vô nghĩa nên không đáng kể. Mỗi chức năng của từng bộ phận trong thân thể đều quan trọng đối với toàn thân ... Chúa Giêsu cũng cần các chi thể của Ngài.” (xem 1 Co. 12) kitô hữu gọi đây là Phúc Âm Hóa Môi Trường. Đối với người môn đệ Chúa Kitô tức là những tín hữu đã chịu phép rửa cả nam lẫn nữ thì phúc âm hóa môi trường không phải là một lựa chọn mà là một bổn phận. Và muốn chu toàn bổn phận này thì người môn đệ phải (1) Từ bỏ chính mình, (2) Vác thập giá của mình hàng ngày mà theo Chúa, (3) Không sợ gian khổ, và (4) Dám tuyên xưng đức tin trước mặt mọi người. (Lk. 9: 23 - 27)

Khi hỏi về bốn điều kiện trên thì đa số các Chị đều cho rằng họ không bao giờ làm môn đệ được vì không đủ tài đức, nên xin dành cho các ông. Nhưng qua những câu chuyện các Chị kể lại trong cuộc sống hàng ngày thì tôi thấy họ đều đã sống bốn điều kiện của người môn đệ này một cách rất anh dũng mà không biết! Thành thử các Chị đừng vội cho mình là không đủ khả năng. Ở **bất cứ địa vị nào Chúa cũng ban cho mỗi người đủ khả năng để sống theo địa vị ấy**. Xin nêu ra mấy điểm sau đây: Các Chị có gia đình đều đã từng quên ăn, quên ngủ khi con họ bị bệnh.

Lúc chúng khoẻ mạnh trở lại thì họ hơn hởi vui mừng và quên hết mọi lo phiền trước. Vợ ông Tú Xương đã “nuôi nổi 5 con với một chồng” mà không than phiền. Trong thời gian anh em Quân Đội VNCH chúng tôi phải đi tù CS thì các bà ở nhà đã can đảm chịu đựng khổ nhục mà không than phiền. Các bà vẫn vất vả hàng ngày dù có bà không biết Chúa. Còn chuyện các bà các cô ở San Jose thường xuống đường chống giao lưu văn hoá VC, hoặc nấu những món ăn VN ngon lành phục vụ cho giới vô gia cư Mỹ trong các dịp lễ, tết... thì không thiếu: Chắc các Chị không hành động vì quyền lợi ích kỷ hay danh vọng hão mà vì một động cơ nào cao đẹp hơn trong tâm hồn các Chị. Đó là tuyên xưng đức tin cả đây. Chỉ cần “khoác áo Kitô” cho những sinh hoạt này thì với ơn Chúa giúp, bốn điều kiện nói trên có thể khắc phục được. NO PAIN, NO GAIN, NO CROSS, NO CROWN! (Không gian khổ thì không có chiến thắng, không có thập giá thì không có triều thiên)

Ngày 15 tháng 11 năm 1972 ĐTC Phaolô VI mở đầu buổi Tiếp Kiến Chung của ngài như sau: “Nhu cầu lớn nhất của Giáo Hội ngày nay là gì? Xin anh chị em đừng ngạc nhiên vì câu trả lời của tôi mà coi như là quá đơn giản, thậm chí có tính cách dị đoan mê tín hoặc cả không thiết thực nữa: một trong những nhu cầu lớn nhất của Giáo Hội ngày nay là tự vệ chống lại Cái Ác (Sự Dữ) mà ta thường gọi là Ma Quỷ.”

Như vậy là ma quỷ có thật.

Thiên Chúa tạo dựng thiên thần tốt đẹp sáng láng, nhưng khi thiên thần phản bội chống đối Chúa thì nó biến thành ác quỷ và từ đó tìm cách lôi kéo thế gian về với nó. Nó đã lừa dối được người mẹ đầu tiên của loài người và kể từ đó nó đã thống trị được thế gian và những biến cố xảy ra trên thế gian... Nhưng Đức Kitô đã dùng cái chết và sự Phục Sinh của Ngài để bẻ gãy quyền lực này và trao lại cho Giáo Hội dưới sự lãnh đạo của Đức Maria, Nữ Hoàng của chúng ta. Đây là cuộc chiến không khoan nhượng giữa Satan và Eva mới, và dòng giống của người Nữ, như đã nói trong sách Sáng Thế. “Ta sẽ gây mối thù giữa mi và người đàn bà, giữa dòng giống mi và dòng giống người ấy; dòng giống người ấy sẽ đánh vào đầu mi, và mi sẽ cắn vào gót chân nó.” (ST 3: 15) Chính vì cuộc xung đột ác liệt này mà thánh Phaolô nói ***chúng ta không chiến đấu với phàm nhân, nhưng với những quyền lực tối tăm thống trị thế gian, với ác thế lực trên chốn trời cao***, và ngài khuyên mọi người “Hãy nhận lấy toàn bộ binh giáp vũ khí của Thiên Chúa hầu có thể đứng vững trong ngày đen tối: lưng thắt đai chân lý, mình mặc áo giáp công chính, chân đi giày hăng say loan báo tin mừng bình an; hãy luôn cầm khiên mộc đức tin, nhờ đó anh Chị em sẽ có thể dập tắt mọi tên lửa của ác thần. Sau cùng, hãy đội mũ chiến ơn cứu độ và cầm gươm Lời Thiên Chúa của Thần Khí ban cho”. (Ep 6: 11- 17)

Một linh mục quảng diễn đoạn kinh thánh trên đây thì thánh Phaolô không nói hãy nhận lấy phần nửa binh giáp vũ khí, hoặc 75%, hoặc 98%. Ngài nói hãy nhận ***toàn bộ*** binh giáp vũ khí của Thiên Chúa. Toàn bộ là 100%, là ***mọi mặt, mọi lúc, mọi nơi***. Ngoài mặt trận, thân thể chiến sĩ phải được che kín hết. Địch sẽ đánh vào chỗ sơ hở của ta và nếu bị thương ta có thể mất mạng. Trong chiến tranh thiêng liêng cũng vậy: giáp trụ của chúng ta là ***thánh lễ và các nhiệm tích***. Vũ khí của ta là ăn chay và cầu nguyện, ***đặc biệt là chuỗi Mân côi***, kiên trì, ngày này qua ngày khác, liên tục.

Chiến lược then chốt của Satan là thế tục hóa con người. Nó tập cho ta chối bỏ dần dần sự hiện hữu của Thiên Chúa bằng những lý thuyết giả tạo hoặc chứng minh ngụy biện để chỉ tin vào những giá trị vật chất, vào thế giới hữu hình mà thôi. ***Nó bảo cái gì cũ đều là lỗi thời cần phải thay thế bằng cái hiện đại hơn***. Nó bảo ***Kitô giáo sau 20 thế kỷ tồn tại đã trở nên quá cũ, cần phải thay bằng tôn giáo Thời đại mới*** vừa trẻ trung, vừa “khoa học” và “nhân đạo” hơn. Mục đích chính là tấn công Nhiệm Thể Chúa Giêsu và bóp méo Kinh Thánh. Đây vẫn là trò xảo quyết của Satan dụ dỗ con người hãy Hưởng Thụ thỏa thích, không có gì là đòi truy cả. Coi mình tài giỏi như Thiên Chúa đã có từ thời tháp Ba-bel. Sa đọa sắc tính đã có cách đây hơn 4 ngàn năm từ thời Abraham với hai thành phố Xô-đôm và Gô-mô-ra bị hủy diệt. Kết quả là gì, lịch sử còn đó

để chứng minh. Thời gian gần đây trong cộng đồng công giáo Việt tại San Jose cũng có vài người tự cho là tiến bộ, cấp tiến đã tuyên bố “**Cái gì của Do Thái thì trả lại cho Do Thái**” ý họ nói là phải bỏ Cựu Ước đi, vì cựu ước là của Do Thái và quá cũ không hợp thời nữa! Tiếc thay họ nói mà không hiểu mình muốn nói gì vì Tân Ước cũng là Do Thái: Các thánh sử đều là người Do Thái, Chúa Giêsu, Mẹ Maria, thánh Cả Giuse, các thánh tông đồ, thánh Phaolô, Giáo Hội tiên khởi, các thánh tử đạo đầu tiên ... đều là người Do Thái!!! Chúa Giêsu cũng đã nói: “Các người thờ Đấng các người không biết; còn chúng tôi thờ Đấng chúng tôi biết, vì **ơn cứu độ phát xuất từ dân Do-thái.** (Jn. 4:22)

Lời Chúa không mới mà cũng không cũ. Lời Chúa cũ hơn cái cũ, và mới hơn cái mới vì Lời Chúa là Lời hằng sống, là Lời ban sự sống, Lời Chúa hằng có đời đời!

(xem Tiến sĩ John Wu, Par delà l’Est et l’Ouest, Casterman 1960)

Điều đáng buồn là gần đây một số hàng giáo phẩm thế tục hóa đã gây quá nhiều tai tiếng sắc tính khiến cho kẻ thù có dịp đánh phá Giáo Hội ác liệt hơn. Chúng ta phải đối phó thế nào đây? Đặc biệt các Chị là mẹ trong gia đình phải đối phó thế nào? Chắc chắn phái nam tự trọng không nỡ để cho phái nữ phải chịu trách nhiệm một mình vì một nam và một nữ mới là một đơn vị gia đình đầy đủ. “... người đàn ông sẽ lìa cha mẹ mà gắn bó với vợ mình, và cả hai sẽ thành một xương một thịt.” (Mk. 10: 7-8) Nhưng theo sự phân công của Chúa thì phái nam không thể mang thai trong 9 tháng 10 ngày như phái nữ, vì vậy nếu công việc khác nhau thì bổn phận cũng khác nhau, **nhưng trách nhiệm thì giống nhau.** Khoa học cho biết ngoài những yếu tố di truyền của “gene” do cha mẹ để lại, bào thai còn chịu ảnh hưởng rất nhiều về tâm lý, tình cảm nơi người mẹ bởi vì nó được hình thành hoàn toàn trong cơ thể mẹ nó. Người mẹ là vị thầy đầu tiên của con mình ngay khi nó còn đang hình thành. Nếu người mẹ không bị buồn phiền, hồi hộp khi mang thai thì con họ có cơ hội phát triển đầy đủ cả vật chất lẫn tinh thần. Khi Tổ phụ Adong nhìn thấy Eva thì nói: “Đây là xương bởi xương tôi, thịt bởi thịt tôi!” (ST. 2:23) có nghĩa là hai người nay đã trở nên một thân thể duy nhất, một xác thịt, vui buồn, sướng khổ có nhau, giàu nghèo, vinh nhục có nhau, chỉ có chết mới lìa nhau, thì trách nhiệm của người nam không phải nhỏ. Sách Châm ngôn có câu: “**Có vợ đảm đang như được mang ngọc miện, có vợ hư hỏng như bị bệnh mục xương**”. (CN 12:4) VN cũng có câu “thuận vợ thuận chồng tát bể Đông cũng cạn” thì các Chị cần có cái nhìn nghiêm chỉnh trong việc cộng tác với chồng trong mọi sự. Đây cũng là lời thề hôn nhân của hai người với nhau trước mặt Thiên Chúa. Tuy nhiên người mẹ, nhất là mẹ Công giáo, vẫn giữ vai trò then chốt trong những năm tháng đầu tiên của đứa bé. Khi người mẹ này có máu VN sống trên đất Mỹ (hoặc tại một quốc gia khác ngoài VN) lại cần phải thận trọng hơn.

Tại sao vậy?

Tại vì nếu Mỹ là nước giúp đỡ kẻ khác nhiều hơn bất cứ quốc gia nào trên thế giới thì **Mỹ cũng là nơi hủy hoại linh hồn nhiều người vì những sách báo tranh ảnh đồi trụy dâm ô nhất thế giới.** Các Chị phải đứng vững để con cái các Chị không mất đức tin vì những sa đọa này. Thuốc chữa hiệu nghiệm là cầu nguyện. Tập cho con cái cầu nguyện, luôn luôn biết ơn Chúa, vì Chúa đã ban cho ta mọi sự, từ giọt nước đến ngọn cỏ, đến không khí ta thở, đến sông núi, đồng ruộng... và ngay cả những khó khăn... Chúng ta cũng nên cầu xin cho nước Mỹ trở lại. Đừng quá chú trọng đến tai tiếng của một số “Giuda” mà bỏ lỗi sống đạo đức để đưa đời thời trang. Một học giả nói : những ai làm mất đức tin của người khác vì tai tiếng là phạm tội “**sát nhân tinh thần**”, và ai để cho tai tiếng này giết chết đức tin của mình là người “**tự sát tinh thần**”.

Sở dĩ vũ trụ có trật tự vì Đấng tạo dựng ra vũ trụ đã thiết lập một kỷ luật không gì có thể vượt qua, nếu không thì không thể tránh khỏi tai nạn với hàng trăm tỉ thiên hà, và hàng tỉ tỉ thiên thể vận hành như mắc cửi trong không gian. Đối với con người cũng vậy: không có kỷ luật thì không xã hội nào tồn tại. Vì con người được sanh ra có tự do nên con người có thể phá bỏ kỷ luật, nhưng vì là hữu hạn nên con người không biết trước được hậu quả của việc vượt quá ranh giới kỷ

luật tự nhiên. Ngoài luật lệ tự nhiên còn có luật luân lý của Chúa nữa. Tự dành cho mình quyền đặt tiêu chuẩn thiện-ác, coi cái đúng là sai, cái sai là đúng, cái tốt là xấu, cái xấu là tốt, là **coi mình thông minh hơn Tạo Hóa!** Đây vẫn là câu nói thúc dục của “con rắn” xưa: “Không chết chóc gì đâu! Nhưng Thiên Chúa biết một khi ông bà ăn trái cấm, mắt ông bà sẽ mở ra”. (ST. 3: 4-5)

Trong những lúc duyệt lại cuộc sống của mình, tôi nhận thấy không có gì là tình cờ hết. Mọi sự đều do bàn tay màu nhiệm của Chúa Quan Phòng thiết kế. Tại sao Chúa cho phép sự dữ xảy ra? **Để đem lại một điều tốt hơn.** Việc Chúa Giêsu chịu chết nhục nhã trên thập giá là một sự dữ khủng khiếp vô cùng khó hiểu. TẠO VẬT SÁT HẠI TẠO HÓA! Nhưng **từ cái chết đau khổ này loài người đã thoát khỏi án trầm luân đời đời.** Việc tôi ở tù CS là thời gian Chúa cho tôi giặt linh hồn vì cuộc sống của tôi trước kia không mấy gì tốt đẹp. Nếu không biết lợi dụng cơ hội buồn thảm đó để hoán cải tâm hồn thì quả tôi là người vô phúc nhất thế gian! Từ sự dữ, tôi đã rút ra được một ơn lành.

Tôi nghĩ những tai tiếng sắc tính hiện nay tuy có gây thiệt hại cho Giáo Hội nhưng cũng là cơ hội để Giáo Hội nhỏ cạo dại trong vườn nho của Chúa. Nếu Kitô hữu tiên khởi chỉ chú trọng đến sự phản bội của một Giuđa thì cộng đồng này đã tan rã từ lâu rồi. Có kẻ phản bội mới thấy được cái dũng khí của những vị còn lại đáng khâm phục biết bao. Chúng ta cần **cầu nguyện cho tất cả linh mục** và xin Chúa ban cho Giáo Hội một thể hệ linh mục mới nhiệt tâm và thánh thiện.

Tại sao tôi nêu những chuyện này ra đây? Vì khi Chúa Quan Phòng đặt ta vào môi trường nào là Ngài có kế hoạch cho ta sống tại môi trường ấy. Khi đền thờ Giêrusalem bị phá hủy thì cộng đoàn Kitô tiên khởi bị phân tán khắp nơi: lúc đó có ai ngờ rằng đây là **kế hoạch phúc âm hóa thế giới của Chúa Thánh Thần.** Vậy việc người Công giáo VN định cư tại Mỹ và các nước khác cũng không ngoài kế hoạch **Chúa dùng người Công giáo VN để Tái Phúc Âm Hóa phương Tây.** Đừng bao giờ quên yếu tố tâm linh và nguồn gốc VN của mình. Chúa không đặt các Chị (và cả các anh) vào Mỹ để làm giàu và hưởng thụ. Dĩ nhiên ta có quyền và bổn phận làm việc để mưu sinh và được hưởng công lao do tay mình làm ra, nhưng đó không phải là cùng đích. Ai được cho nhiều sẽ phải tính số nhiều. Mục đích tối hậu đời ta phải cao hơn và xa hơn thế nữa!

Có người bạn Mỹ tỏ vẻ rất ngạc nhiên, thán phục thái độ kính trọng thầy cô của học sinh VN tại Mỹ. Đó là thời kỳ những người VN đầu tiên có mặt trên đất Mỹ. Một người Mỹ khác rất thích nghe người công giáo VN đọc kinh vì họ nói người VN không **đọc** kinh mà **“hát kinh”**, chứng tỏ “tình yêu Chúa và lòng sùng đạo của họ rất nồng nàn”. Người khác nữa nói là họ có cảm tưởng người vợ VN rất hiền hòa nhẫn nại chắc phải là người mẹ tốt! (Rất mong được như vậy J!) Những nét đẹp truyền thống này chúng ta là người Việt không biết vì quá quen thuộc, nhưng nó lại là những khám phá thích thú đối với người ngoài. Nếu giữ được / và phát huy lên mãi thì chắc sẽ tạo được ảnh hưởng không nhỏ. Tuy nhiên chúng ta cũng không thiếu khuyết điểm. Nếu có các anh hư đốn thì cũng có các Chị hư đốn. Chúng ta không nói đến những trường hợp (mong là) ngoại lệ này. Nhìn thấy thiếu sót mà sửa chữa là một đại phúc. Càng thành khẩn đào sâu khuyết điểm của mình càng có dịp sửa chữa và càng trở nên sáng láng tốt lành trước mặt Chúa. Không chịu sửa chữa mới là đại họa cho mình, cho gia đình và cho xã hội. Phúc-âm-hóa hay phản-phúc-âm-hóa môi trường là vậy.

Phụ nữ nếu thực sự muốn, có thể giúp thay đổi bộ mặt cộng đoàn của mình một cách tích cực để làm gương cho các em nhỏ. Xin lấy một tí dụ: Thánh Đường là chỗ tôn nghiêm vì “Thánh Đường, là Đất Thánh, là Nơi Chúa Ngự”. Thay vì nói chuyện trong nhà thờ chúng ta có thể giúp cho trẻ em thói quen cầm trí chuẩn bị tâm hồn để đón Chúa Giêsu Thánh Thể sắp ngự đến trên bàn thờ. Muốn người khác tôn trọng niềm tin của mình thì phải tôn trọng niềm tin của mình trước đã. Ngày xưa khi ông Mô-sê muốn lại gần bụi gai bốc lửa thì Thiên Thần của Chúa bảo ông phải cởi giày vì nơi ông đang đứng là Đất Thánh. Và Mô-sê cũng đặt giới hạn cho Dân Chúa

chung quanh núi Sinai không được vượt qua để khỏi phải chết. Có nơi thánh thì cũng có giờ thánh, ngày thánh. Thăm hỏi xã giao ở đâu cũng được nhưng không nên làm trong Nhà Chúa, vì “Nhà Ta là Nhà cầu nguyện...”. (xem Mt. 21: 13; Mk 11: 17; Lk 19: 46) Người Hôi giáo cởi giày khi bước vào đền thờ của họ để tỏ lòng tôn kính, và buộc những người khác cũng làm như vậy, tại sao chúng ta không yên lặng để tỏ lòng tôn kính Chúa chúng ta ngay trong Nhà của Ngài?! Các Chị rất thích hợp để làm việc này và chồng con các Chị sẽ biết ơn và sẽ noi gương tốt. Mới đây, trong cộng đồng VN có một vài đầu óc thiên cận nhưng lại tự cho là “cấp tiến” không chấp nhận Cựu Ước: đó là quyền của họ. Thời trung cổ cũng đã có phe Albigensian chối bỏ Cựu Ước và họ đã bị Công Đồng Albi (1176) lên án là lạc giáo. Cho nên chúng ta là những tín hữu bé mọn nên lắng nghe các vị chủ chăn thì hơn.

ĐGH Lêô XIII khẳng định trong Tông thư Providentissimus Deus như sau: “Nếu các nhà khoa học có thể chứng minh một sự thực khoa học nào một cách hiển nhiên không thể bác bỏ được thì chúng ta hãy cho họ biết rằng sự thực đó không ngược lại với Kinh Thánh!” Chỉ trong vòng 50 năm thôi mà đã có ba vị Giáo Hoàng là Lêô 13, Bênêdictô XV, và Piô XII công bố ba Tông Huấn về sự Thiên Chúa mặc khải và tính thánh thiêng của Kinh Thánh (trọn bộ) và đều xác nhận sự thực này!

Vì bản sắc đặc biệt của mình nên khi được cấy vào môi trường mới, và trong tư cách của một Kitô hữu, chúng ta phải ý thức vai trò Chúa dành cho ta. Một học giả đã nói **“Một dân tộc sẽ chết nếu thần linh của dân tộc ấy chết!”** Thần linh đây không nên hiểu là những ngẫu tượng di đoan mê tín mà là nghĩa bóng của cái tinh thần, cái thiêng liêng phát sanh từ truyền thống, lý tưởng, hoài bão, ngôn ngữ, nếp sống cao đẹp của một dân tộc đã không ngừng thăng hoa qua các thời đại. Nói chung là tinh hoa văn hóa của dân tộc ấy. Ý kiến này không nhằm cổ vũ cho một chủ nghĩa **“sô-vanh”** (chauvin) quá khích và mù quáng cho rằng cái gì của mình cũng hơn người. Mình giỏi tất có người giỏi hơn. Tôi chỉ hy vọng bảo tồn và phát huy cái tốt của người Việt, loại bỏ và sửa đổi tệ đoan của mình bằng cái hay của người với hy vọng đóng góp xây dựng phần mình cho xã hội mới nơi mình sinh sống. Và sau này, nếu có cơ hội thì đem số vốn này về mà giúp dân tộc ta vẫn chịu bao nhiêu khổ nhục cay đắng do bọn **“Tội ác có tổ chức nắm quyền hành”** lâu nay, là đảng Việt cộng bán nước, gian ác, ích kỷ!

Câu một dân tộc sẽ chết nếu thần linh của dân tộc ấy chết là nghĩa đó. Chúa tạo dựng **MỘT** nhân loại nhưng **NHIỀU** dân tộc, cũng như một bức tranh tuyệt đẹp có nhiều màu sắc. Tôi tin rằng sự khác biệt màu da, sắc tộc cũng nằm trong kế hoạch quan phòng của Chúa. Đừng quên bản sắc của mình trong đời sống hàng ngày. Nhiều con em VN thế hệ thứ hai không biết nói tiếng Việt và khi lớn lên nó sẽ thấy lạc lõng giữa bạn bè. Lý do vì không biết nguồn gốc của mình nên có thể (và đã) tức giận hoặc bị mặc cảm khi bạn bè hỏi về lịch sử cha ông.

Chúa muốn tôi làm gì thì tôi không biết, nhưng Chúa không muốn tôi làm gì thì tôi biết. Chúa không muốn tôi vượt qua ranh giới Mười Điều Răn. Chúa không muốn tôi phá hoại Giáo Hội của Ngài bằng cách cố ý / hoặc khuyến khích người khác phạm tội. Chúa không muốn tôi chạy theo của cải thế gian để chối bỏ Ngài. Sống tại đất khách, chúng ta không còn là một dân tộc riêng rẽ, nhưng vẫn có một sắc thái riêng biệt. Người Mỹ đánh giá dân tộc chúng ta qua cách sống của cá nhân cũng như tập thể người Việt chúng ta. Mỹ là một nước giàu có nhất thế giới nên cũng có nhiều cám dỗ. Không phải ngẫu nhiên mà dân tộc VN thoát ách đô hộ của Tàu sau 1000 năm Bắc thuộc! Nhưng đây là chuyện khác... Rất mong các Chị là người gần gũi con cái mình hơn phải là người dạy cho con em biết kính trọng tổ tiên và nguồn gốc mình.

Truyền thuyết Tiên Rồng không phải là hoang đường, phi lý, mê hoặc: Đó là **Triết lý cao đẹp nhất của một bộ phận nhân loại có tên là dân tộc VN**. Vật tổ Tiên Rồng là **Lưỡng Nghi** trong công thức Thái Cực sinh Lưỡng nghi (âm dương) của Á Đông tức là = **Tinh Thần** (tiên) + **Vật Chất** (rồng) xoay vần tạo ra lý tưởng của nòi giống. Nó cũng như một bài học dụ ngôn tổ tiên để

lại cho con cháu phải cố gắng phát huy cái đẹp đạo đức tâm linh (Tiên) và giữ gìn sức khỏe thể xác (Rồng) để sinh tồn và xây dựng quê hương giữa bao khó khăn cuộc đời. Nó tương tự với câu của La-mã: **Mens sana in corpore sano** (một tinh thần lành mạnh trong một thân thể cường tráng)... Một triết gia và là một chính khách VN cũng đã khuyên nhủ thanh thiếu niên VN hãy giữ gìn cho **óc sáng, tim trong, thận vững, mình nhẹ, tay mạnh** để nòi giống được trường tồn.

Nếu Thiên Chúa đã phân nhiệm cho phối ngẫu trong vấn đề truyền sinh thì trong cuộc sống hàng ngày hoàn cảnh cũng có thể đưa đến việc phân chia công việc. Nếu anh đi làm mà Chị phải ở nhà thì hãy cố gắng tránh các dịp tội. Kẻ thù độc nhất của ta không phải chỉ là **Ma Quỷ**, mà còn có hai thù khác nguy hại không kém là **Bản Thân** và **Người Khác**: đó là **ba thù** vậy. Thánh Phêrô nói: Anh em hãy sống thánh thiện trong cách ăn nết ở, để nên giống Đấng Thánh đã kêu gọi anh em, vì có lời Kinh Thánh chép rằng: Hãy sống thánh thiện, vì Ta là Đấng Thánh. (1 Pr. 1: 15-16) Những tâm sự không cần thiết với nhau thường được lạm dụng bằng danh từ “**chia sẻ**” khi nói chuyện về người khác rất dễ đem đến dịp tội vì tội từ trong lòng mà ra. “Những cái gì từ miệng xuất ra, là phát xuất từ lòng, chính những cái ấy mới làm cho con người ra ô ứ. Vì từ lòng phát xuất những ý định gian tà, những tội giết người, ngoại tình, tà dâm, trộm cắp, làm chứng gian và vu khống”. (Mt 15: 18-19) Sách Giáo lý Công giáo viết rằng tội sanh ra tội, dù là tội nhẹ. Nếu nó được lập đi lập lại nhiều lần thì sẽ đưa đến tội trọng. (xem GLCG # 1975, 1876) Đức Mẹ đã từng nói rằng nếu con người biết lợi dụng thì giờ Chúa ban một cách xứng đáng thì thế gian không đến nỗi tệ hại và một số lớn linh hồn không phải chịu cảnh trầm luân đời đời. Quý Chị nào không đi làm nên dùng thì giờ ở nhà để cầu nguyện và học hỏi thêm hầu giúp đỡ chồng con và đồng loại khi cần thiết. Số người nghèo đói, bệnh tật, trẻ em mồ côi bụi đời trên thế giới không kể xiết... Chúng ta còn lãnh lặn là một đặc ân lớn của Chúa! Xin đừng phung phí thì giờ vào những việc vô bổ.

Đức H.Y. Renato Martino, từng là chủ tịch Hội Đồng Giáo hoàng Công lý và Hòa bình đã nói: thánh tính không phải là cái gì bất thường đâu mà nó nằm trong đức tin của cuộc sống thực tế hàng ngày. Chúng ta đều là nhân chứng của Thiên Chúa Hằng Sống, dấu chỉ của mâu thuẫn, những kẻ công bố Tin Mừng bình an và hòa giải, những người tử đạo. Thời tiết có lúc nắng lúc mưa, cuộc sống vợ chồng cũng có lúc vui lúc buồn. Sống lâu mới biết hôn nhân là một cuộc “tử đạo tay đôi”. Hãy để **CHÚA TRƯỚC HẾT VÀ TRÊN HẾT, NGƯỜI KHÁC THỨ HAI VÀ MÌNH SAU CHỐT**. Đó là thánh tính của tử đạo hôn nhân sẽ đem lại cho ta triều thiên chiến thắng. Nếu áp dụng câu ...

Yêu nhau chịu đựng nhau,
vợ chồng là nghĩa đó,
phú quý mà chi đâu!

... thì gia đình và xã hội ổn vững. Tiếc thay xã hội nói chung, và xã hội Mỹ nói riêng đang sụp đổ vì nền móng gia đình đang lung lay. Nước Mỹ là nước duy nhất trên thế giới có in danh thánh Chúa trên đồng tiền của họ mà nay cũng “đang sa vào cái hố mê hồn của chủ nghĩa duy vật, tro trên vô vị và thô tục của một nền văn hoá ngày càng giống như một xác chết không hồn”. (Giáo sĩ Shmuley Boteach, Do Thái giáo) Quý Chị nào quen với văn hóa phương tây chắc còn nhớ huyền thoại của một người phù thủy Đức tên là Bác Sĩ Faust, bán linh hồn bắt tử của mình cho ma quỷ để đổi lấy hiểu biết và quyền lực trong 24 năm. Mỗi năm tượng trưng cho một giờ trong một ngày. Nhưng giáo sĩ Shmuley Boteach hỏi: **“Trong thời đại chúng ta Satan không cần phải mất công tìm mua linh hồn, vì có ai trong chúng ta còn linh hồn đâu để mà bán cho ma quỷ nữa chứ!?”**

Ma quỷ đã dùng chiêu bài quyền lực cám dỗ bà Evà để bà quyến rũ chồng mình. Tại sao ma quỷ thường chọn phái nữ để cám dỗ? Vì Chúa ban cho phái nữ tính dịu hiền, nhiều tình cảm, hay thương người, nên dễ siêu lòng. Thử tưởng tượng một cô gái hành động như một võ sĩ, ăn to nói

lớn như ông tướng ngoài mặt trận thì ai yêu được. Sắc đẹp nữ giới ví như vực sâu, không thấy sóng gió nổi lên nhưng mà người ta thường chết đuối vì nó (**Sắc bất ba đào dị nịch nhân**) cũng như mưa không trời buộc kèm kẹp mà giữ được khách ở lại (**Vũ vô kiềm tỏa năng lưu khách**). Ngày nay ma quỷ cũng vẫn thường cám dỗ phái nữ để gây chia rẽ phái tính. Khi phong trào nữ quyền quá khích đã len được vào cả Tu Viện Nữ (không phải tất cả - Tạ Ôn Chúa!) thì chiêu bài tự do dân chủ giả tạo ngày càng được bành trướng dân chủ thế tục. Họ bắt đầu chỉ trích Giáo Hội Công Giáo là một chế độ áp bức lỗi thời của nam giới. Người ta lên án Giáo Hội lạm dụng yếu tố Thiên Chúa đặt giới hạn lên phái nữ để tiếp tục ăn trên ngồi trước. Họ đòi cải tổ và bình quyền, bình đẳng bằng mọi giá. Họ đòi nữ giới phải được làm linh mục! Họ đòi cho linh mục có gia đình! Họ đòi công nhận tình yêu đồng phái tính! Họ đòi giới nữ được quyền phá thai, ngừa thai vô giới hạn vì thân thể của họ là của họ! Họ đòi quyền ly dị thả giàn! Đến khi nào thì họ sẽ **đòi cho nữ tu lấy chồng**? Hay đã đòi rồi mà ta không biết chăng? Dần dần họ tự tạo cho mình một **Thiên Chúa theo ý muốn của họ**. Tuy vậy, cửa hỏa ngục vẫn không đánh đổ được Giáo Hội - Nhiệm Thể Chúa Kitô - nên họ càng điên tiết hơn nữa, và Sự Dữ cứ chồng chất lên mãi!

Công bằng mà nói, phái nữ đã dành lại cho họ nhiều quyền rất đáng khích lệ. Chúng ta phải hoan nghênh và hỗ trợ cho phong trào **nữ quyền đích thực** này vì phụ nữ nhiều nơi vẫn còn bị áp bức vô nhân đạo. Nhưng nếu ánh sáng còn có giới hạn thì tự do cũng phải có giới hạn. Không thể có tự do tuyệt đối. Không chính quyền nào cho phép người dân dùng tự do để gây tội ác! Không ai chấp nhận tự do gian dâm, ngoại tình vì làm như vậy gây thiệt hại cho gia đình và xã hội. Nếu có luật cấm ma túy, cấm hút thuốc trong tiệm ăn, nơi công viên, cấm uống rượu khi lái xe vì có hại đến kẻ khác thì tại sao không có luật cấm phá thai vì phá thai là giết hại một người khác, có hại cho gia đình và xã hội. Tiếc thay, phong trào nữ quyền cực đoan ngày nay đã trở thành phóng đảng, vô hồn, cuồng bạo. Theo thống kê trên đất Mỹ cứ hai cặp hôn nhân thì có một cặp ly dị. Gia đình được gọi là **Giáo Hội Tại Gia**! Cha mẹ là **“giáo sĩ”** của giáo hội này nên vai trò phụ huynh rất quan trọng. Nếu không thì con cái chúng ta sẽ quen dần với nếp sống đòi tự do và chấp nhận mọi sự dễ dàng, tỉ như phong trào chữa thuê để mượn chẳng hạn! Nếu bảo rằng thân thể của tôi là của tôi thì người phụ nữ nghèo sẽ bị nô lệ hóa khi đem thân thể mình cho thuê vì đồng tiền chứ chẳng có vấn đề giải phóng nào hết! Cứ đà này thì sẽ đến lúc các bà đặt *cloning* (sao chép) trẻ con như ta đặt một món hàng, để họ được hoàn toàn “giải phóng” khỏi phải mang thai, sanh nở đau đớn và phiền phức! Đó là cái bẫy hưởng thụ mà có lẽ cả chúng ta cũng đang rơi vào mà không biết chăng?

Ta hãy nghe lại câu chuyện phỉn gặt xưa của ma quỷ. “Rắn là loài xảo quyệt nhất trong mọi giống vật. Nó nói với người đàn bà: "Có thật Thiên Chúa bảo: "Các ngươi không được ăn hết mọi trái cây trong vườn không? Người đàn bà đáp: "Trái các cây trong vườn, thì chúng tôi được ăn. Còn trái trên cây ở giữa vườn, Thiên Chúa đã bảo: "Các ngươi không được ăn, không được động tới, kẻo phải chết." Rắn nói với người đàn bà: "Chẳng chết chóc gì đâu! Nhưng Thiên Chúa biết ngày nào ông bà ăn trái cây đó, mắt ông bà sẽ mở ra, và ông bà sẽ nên như những vị thần biết điều thiện điều ác." Người đàn bà thấy trái cây đó ăn thì ngon, trông thì đẹp mắt, và đáng quý vì làm cho mình được tinh khôn. Bà liền hái trái cây mà ăn, rồi đưa cả cho chồng đang ở đó với mình; ông cũng ăn. Bấy giờ mắt hai người mở ra, và họ thấy mình trần truồng: họ mới kết lá vả làm khổ che thân. (St 3: 2-7)

Cha Michael Duggan chú giải chuyện trái cấm như sau: “Mọi sự Thiên Chúa làm ra đều có trật tự và rất tốt đẹp. Ngài đặt con người ở giữa vườn là cho họ quyền làm chủ mọi tạo vật với điều kiện không được vượt quá một giới hạn nào đó. Nhưng khi con người tỏ vẻ ngờ vực mệnh lệnh của Chúa thì liền xảy ra tình trạng mất trật tự. Trái cây biết lành biết dữ tượng trưng cho con người tự dành quyền quyết định các tiêu chuẩn luân lý tốt - xấu, đúng - sai. Trái cấm trở nên hấp dẫn vì nếu họ dành lấy tự do tuyệt đối trong tay Thiên Chúa thì họ có thể đạt tới một tiềm năng khôn ngoan vượt bậc. Ma quỷ hứa mở mắt ra cho họ đã đánh lừa được con người. Tội ác vừa

thông minh vừa có tính cá nhân tượng trưng cho con rắn, một tạo vật hiểm khích với Chúa và xảo quyệt đối với con người. Khi lòng người hoang mang thì họ hoàn toàn tập trung vào **cái tôi** của họ thay vì hướng vào tình bạn Cha-con thánh thiêng giữa Thiên Chúa và con người. Lời dụ dỗ của con rắn đã gây mầm đối kháng giữa con người với Thiên Chúa, và con người đã dám cạnh tranh phi lý với Ngài. Con rắn gợi ý rằng giới hạn mà Chúa đặt ra cho họ chỉ là để đánh lừa và cầm chân không cho họ qua mặt Ngài vì Chúa biết rằng khi con người “ăn trái cây biết lành biết dữ” thì họ sẽ sáng suốt và quyền năng bằng Ngài! Khi thêm muốn lấn át suy nghĩ, khi cảm giác thay thế lý trí thì chống đối bắt đầu phá hủy quan hệ tốt đẹp giữa con người với Thiên Chúa.”

Tình trạng chống đối, phản loạn này là bằng chứng hùng hồn cho sự con người loại bỏ Chúa ra khỏi cuộc sống của họ ngày nay. Không cho phép nêu tên Chúa trong lời thề hướng đạo, trong lời tuyên xưng trung thành với quốc kỳ, đòi hợp thức hóa hôn nhân đồng phái, đòi loại bỏ biểu tượng tôn giáo nơi công cộng, tuyên truyền lối sống sa đọa sắc tính, hưởng thụ, ích kỷ, tàn bạo đều đưa đến mất trật tự và hủy diệt vì kiêu căng, chống đối, phản loạn mà ra.

Trong câu chuyện giữa con rắn và bà Evà ta nên rút tía ra mấy bài học sau đây (1) Hãy tránh xa và đừng bao giờ đối thoại với kẻ dối trá. (2) Đừng nghe lời phỉnh gạt. (3) Hãy noi gương Khiêm nhường, Vâng lời, Khiết tịnh của Đức Mẹ. (4) Hãy cầu nguyện liên tục xin ơn phân biện. (5) Hãy dùng vũ khí vạn năng (**Kinh Mân Côi**) để đánh trả sự Dữ. Đức Mẹ là hiện thân của Đơn Sơ Khiêm Nhường. Kinh Mân Côi tuy đơn sơ khiêm nhường nhưng có sức mạnh đánh ngã rồi ren và kiêu căng của Satan. Đức Mẹ dạy rằng “Satan muốn chiến tranh!” Tất cả chúng ta là những người lính ngoài mặt trận - bất kể nam hay nữ - mà không chiến đấu thì coi như đã thua rồi.

Một người mẹ trẻ đã được Đức Mẹ yêu cầu phổ biến cho tất cả các bà mẹ mấy điều sau đây: (a) sống đức khiêm nhường và khiết tịnh trong hôn nhân (b) làm một người mẹ tốt và gương mẫu (c) đọc 15 chục (nay là 20 kể cả năm sự Sáng) kinh Mân Côi mỗi ngày (d) thờ lạy Thánh Thể (e) giữ 9 ngày thứ Sáu đầu tháng kính Thánh Tâm Chúa, và 5 ngày thứ Bảy đầu tháng đền tạ Trái Tim Vô Nhiễm Đức Mẹ thường xuyên xưng tội và rước lễ.

Tin tưởng tuyệt đối vào Chúa Kitô và chiến đấu dưới ngọn cờ chỉ huy của Đức Mẹ để đánh bại Satan không phải là một lựa chọn. Cũng không phải là quá khích, cực đoan, siêu bảo thủ như thế gian đang chụp mũ lên giáo hội Công giáo. Không có sự thật tương đối. Câu nói sự thực bên Đông không phải là sự thực bên Tây chỉ áp dụng cho khôn ngoan thế gian. Luật luân lý Chúa đặt trong linh hồn con người vẫn còn đó và vẫn có sức sống mạnh. Xin đưa ra đây một mẫu tin của một đài phát thanh nọ để quý Chị suy gẫm. Tại một nước kia người ta bắt đầu bán “bao cao su” qua máy tự động “cho người mua đỡ ngưng”. Cái gì làm cho họ ngưng nếu không phải là luật luân lý Chúa đã đặt vào tâm hồn mọi người? Sau này thói quen sẽ dạy cho họ hết ngưng như câu chuyện **con ếch trong nồi nước** (The Frog In The Pot) của người Mỹ sau đây.

Nếu bỏ một con ếch vào nồi nước sôi thì nó sẽ nhảy ra ngay vì nhiệt độ chênh lệch quá rõ. Nhưng nếu bỏ nó vào nồi nước lạnh và từ từ đun sôi lên, thì nó sẽ không nhận ra sự khác biệt nhiệt độ mà sẽ nằm yên chờ chết. Xã hội ngày nay đang tập cho chúng ta chối bỏ tội lỗi để tự do chết trong hưởng thụ như con ếch trong nồi nước. Không công nhận sự hiện hữu của Thiên Chúa không có nghĩa là không có Thiên Chúa. Cũng như một đứa trẻ chối bỏ nguồn gốc của nó không có nghĩa là nó không có cha mẹ tổ tiên. Đây quả là một vấn đề sinh tử. Trong cuộc chiến này, chúng ta biết mình đứng ở trận tuyến nào rồi! Phải hành động ngay vì bão lửa đang hoành hành. Nếu chần chờ thì lửa sẽ bén đến nhà mình vô phương cứu chữa!

Xin Thiên Chúa ban phúc lành, xin Mẹ Maria dìu dắt chúng ta!

(Louis) Lê Xuân Mai

Tái Bút: Trong một bài báo về những vụ giết người vô luân có tính nghi lễ trong rừng sâu (ritual killings) của đạo thờ tượng quỷ Satan tại Ý mới đây, tác giả viết: (xin trích nguyên văn để quý vị có thêm dữ kiện suy gẫm về sự sa đọa tinh thần, sản phẩm của thuyết Hưởng Thụ (Hedonism) và chủ nghĩa đạo đức tương đối (moral relativism) rất phổ biến ngày nay tại châu Âu.

In analyzing this phenomenon (giết người có tính nghi lễ) it is very important to examine it in depth. One must not stop at incidents of violence or macabre rites that are carried out in forests. I want to stress especially the "Do what you feel like" idea, an invitation to moral relativism and a life without rules. It is man with his presumption who wants to usurp God's place and live under the standard of his own egotistical pleasure.

Moreover, at the base of Satanism is the death of hope. The invitation to withdraw into oneself and believe in nothing -- in the fact that life is only a jungle in which the powerful triumph over the weak.

(Xin lược dịch) Khi phân tách hiện tượng (giết người có tính nghi lễ) này thì chúng ta phải chú trọng đến chiều sâu của nó. Chứ không được dừng lại ở những trường hợp bạo động hoặc những nghi lễ quái đản thực hiện trong rừng sâu mà thôi.

Điều tôi muốn đặc biệt nhấn mạnh ở đây là 'người ta' (cố ý) đưa ra tư tưởng “Hãy làm bất cứ điều gì ta muốn” để mời gọi (những kẻ phản loạn vô luân) hãy chấp nhận một nền luân lý tương đối và một cuộc sống phóng túng không cần luật lệ nào cả. Đây là sự cả gan của con người muốn cướp ngôi của Thiên Chúa để sống dưới ngọn cờ của khoái lạc tự tôn. Ngoài ra, gốc rễ của đạo thờ Satan là Tuyệt Vọng. Kêu gọi (người nhẹ dạ) hãy rút lui vào cái vỏ ốc của chính mình mà không buộc phải tin vào bất cứ điều gì (đối với bọn vô luân thì chỉ nên tin vào) sự kiện là cuộc đời chỉ là một cánh rừng hoang trong đó mạnh được yếu thua mà thôi!